

фанъ отиде предъ иконѣ тѣ на св: Николая, падна на молба и рече: святой Николае не сѣ прогнѣвай гдѣто ты раздѣли Патріархъ-тѣ отъ други тѣ иконы: защо то той забравиль, че Богъ дума: гдѣто сѣхъ азъ, тамо ще бѣде и слугѣ тѣ ми. но ты смилися и благослови кѣщѣ тѣ ми съ вѣно. Послѣ отиде и виде сѣдѣ-тѣ пѣлнѣ съ вѣно отъ което донесе на Патріархъ-тѣ, и той като пи, рече какъ никога не е пилъ таково вѣно. А Теофанъ не му обади че то стана съ молитвѣ тѣ Николаевѣ, да не го разгнѣви. Патріархъ-тѣ подиръ вечера си отиде, и на утрень-тѣ дойде единъ болеринъ отъ островъ Гердала, който имаше бѣсна дѣщера, и го заведе да чете Евангеліе то надъ главѣ тѣ и. Но като ся връщаше заварил го страшна бура, която щеше да го удави. Тога като помена грѣхъ-тѣ си, рече: святой Николае! съгрѣшихъ ти, прости мя и избави мя че погинахъ! Тога св: Николай дойде по море то като по сухо, улови го за рѣкѣ тѣ, и рече: Смередовича ли выкашь, кому то не щеше ни образъ-тѣ да погледнешъ. А Патріархъ-тѣ выкаше съгрѣшихъ ти, избави мя да ты прослави и азъ. Тога св: Николай му рече: ето Богъ тя избавя, сѣдни въ геміѣ тѣ, иди на престолъ-тѣ, и паси добръ Христово то стадо, и тури го въ геміѣ тѣ, който вечъ потѣваше въ море то. А діакони тѣ като го видеха на свое то мѣсто, пытаха го какъ е влѣзълъ отъ море то въ геміѣ тѣ? и той като расказа какъ го турилъ вѣтре св: Николай, и прославиха Бога. Патріархъ-тѣ като си дойде каза всичко то на Теофана, кому то повелѣ да донесе образъ-тѣ на святаго Николая въ церквѣ тѣ,